

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/899/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213132
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412213132.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanému: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 03. 04. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/131/2012-54 zo dňa 30. 01. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 24.01.2014 (výrok I.), zamietol žalobu žalobcu (výrok II.) a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27.09.2012 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 175,- Eur z titulu majetkovej škody a sumy 165,96 Eur z titulu nemajetkovej ujmy. Uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúcej zo zmluvy o úvere s dlžníkom E. X., pričom exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. EX 683/2004. Okresný súd Žiar nad Hronom vydal súdному exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Žalobca podal exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora pričom očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Napriek tomu, že podaný návrh na zmenu exekútora splnil všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom sa tak nestalo a súd o zmene exekútora nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Nečinnosť exekučného súdu je neospravedliteľná. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy. Ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, žalovaný však na ňu do podania žaloby nereagoval.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k návrhu považoval návrh za nedôvodný z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Poukázal na nedostatky podaného návrhu, ktoré spôsobujú zmatečnosť podania, keď žalobca uviedol časť dôkazov, avšak v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že by žalobca mal znášať dôkazné bremeno. Pokiaľ ide o uvádzané prietahy v konaní, žalobca neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Potom ako

žalobca podal žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bol vyzvaný na doplnenie týchto žiadostí. Žalobca žalovanému neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, preto žalovaný považoval nárok za predbežne neprerokovaný. Nerozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom vzhľadom na povahu tohto úkonu nepovažoval za zbytočné prietahy teda za nesprávny úradný postup.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu, ktorí podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.1.2014 požiadali o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, keď žalobcom označené skutočnosti v podanom návrhu sú takého charakteru, že predpokladajú vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu z prejedávania a rozhodovania vo veci. Zároveň žiadal konanie vedené pod sp. zn. 6C/131/2012 prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejedávaním vecí. Tiež navrhol doplnenie dokazovania, keď uviedol, že zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslil výšku vzniknutej škody. Súd zároveň konal a rozhodol aj v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie, riadne a včas vykázané, pričom písomne požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní, keď zároveň súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, prihliadnúc pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd neakceptoval žiadosť žalobcu a jeho právneho zástupcu o odročenie nariadeného pojednávania z ním uvádzaných dôvodov, pretože zákonný sudca, ktorému bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie po oboznámení sa s dôvodmi uvádzanými v bode I. podaného žalobného návrhu predložil podanie navrhovateľa spolu s vyjadreniami všetkých sudcov Okresného súdu Žiar nad Hronom na rozhodnutie o námietke zaujatosti podľa § 16 ods. 1 OSP (čl.7 spisu), pričom Krajský súd v Banskej Bystrici o jeho námietke rozhodol uznesením č.k. 14NcC/100/2012-8 zo dňa 8.10.2012.

Podľa § 109 ods. 2, písm. c) O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

O návrhu žalobcu na prerušenie konania súd rozhodoval v zmysle citovaného ustanovenia zákona. Súd poukazuje na to, že podľa ustanovenia § 109 ods. 2 O. s. p. prerušenie konania nie je obligatórne. Dôvodom pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2, písm. c) však musí byť, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši prejudiciálna otázka. Túto otázku si však súd môže vyriešiť aj sám s poukazom na ustanovenia § 135 ods. 2 O. s. p. V predmetnej veci zaujatosť zákonného sudcu, ktorý vec prejedáva, žalobca namietal už v podanej žalobe.

O jeho námietke bolo rozhodnuté Krajským súdom v Banskej Bystrici ako súdom nadriadeným, postupom podľa § 16 ods. 1 O. s. p. a zákonná sudkyňa Mgr. Milena Fegyessová nebola vylúčená z prejedávania a rozhodovania prejedávanej veci, keďže nebola zákonnou sudkyňou v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 10Er/69/2004. Súd bol toho názoru, že keďže si žalobca uplatnil svoje zákonné právo namietiť nestrannosť súdu a o jeho námietke už bolo zákonným postupom rozhodnuté, súd nevidel dôvody pre prerušenie konania, a preto jeho návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10Er/69/2004, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Z exekučného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10Er/69/2004 (Ex 683/04) súd zistil, že dňa 2.3.2004 podal súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu Notárskej zápisnice, notára JUDr. Ondreja Ďuriača č. N 4900/2003, NZ 106248/2003 zo dňa 16.11.2003, v právnej veci oprávneného (tu žalobca) proti povinnému: E. X., pre vymoženie sumy 10 920 Sk s prisl.. Dňa 4.3.2004 tunajší súd vydal poverenie pre súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu na vykonanie vyššie uvedenej exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Toto podanie bolo dňa 13.11.2009 doručené súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Ďuricovi na vyjadrenie sa k trovám exekúcie.

Súdny exekútor podaním, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 28.12.2009 uviedol, že predmetnú exekúciu navrhuje vyhlásiť za neprípustnú v zmysle § 57 ods. 1, písm. g/ Exekučného poriadku. Zároveň žiadal návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora ako neúčelný zamietnuť. Uznesením č. k. 10Er/69/2004-17 zo dňa 1.2.2010 súd uvedenú exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku a § 57 ods. 1, písm. g/ Exekučného poriadku a rozhodol o trovách exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.9.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoE/265/2010-41 zo dňa 31.8.2010, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom, potvrdené.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci

Podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody v sume 175,- Eur a nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 165,96 Eur a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v súdnom exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote.

Zo spisového materiálu mal súd preukázané, že dňa 02.11.2009 bol Okresnému súdu Žiar nad Hronom doručený návrh oprávneného (tu žalobcu) na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom k tomu, že predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 23.2.2004 je potrebné aplikovať ustanovenie § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.08.2005, podľa ktorého ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Vyššie uvedená právna norma neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, k tomuto došlo až s účinnosťou 01.09.2005. S poukazom na ustanovenie § 238 ods.1 Zákona č. 233/1995 Z. z. konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005 ak ods. 2 neustanovuje inak.

Ustanovenie § 238 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005, avšak s výnimkou ustanovenia § 44 ods. 7 Exekučného poriadku.

Taktiež úprava obsiahnutá v ustanovení § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006 sa nevzťahuje na konania, ktoré sa začali pred 01.12.2006, ako to vyplýva z ustanovenia § 240 ods. 1 a 2 zákona č. 233/1995 Z. z..

Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 9. 12. 2010, sp. zn. II. ÚS 545/2010-15, exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu.

Podľa názoru súdu dôvody, na základe ktorých všeobecný súd obligatórne zastaví exekúciu (§ 57 ods. 1 Exekučného poriadku) alebo na základe ktorých fakultatívne pristúpi k takémuto rozhodnutiu (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku), upravuje Exekučný poriadok podrobne, okamih (čas), kedy tak má alebo môže urobiť, nie je v ňom ustanovený explicitne.

Ústavný súd SR v náleze sp.zn. I. ÚS 5/2000 zo dňa 13. júla 2000 konštatoval, že by nebolo možné pripustiť exekúciu na základe exekučnej notárskej zápisnice, a to práve s ohľadom na jej mimosúdny spôsob vzniku, vtedy, ak by sa ňou mohli porušiť také princípy zákonnej alebo ústavnej hodnoty, na ktorých je potrebné bezpodmienečne trvať.

Exekučný súd v zmysle vyššie uvedených kritérií, uvedomujúc si, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, vzhľadom na zložitosť vecí, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu so zákonom, preskúmal notársku zápisnicu notára JUDr. Ondreja Ďuriača č. N 4900/2003, NZ 106248/2003 zo dňa 16.11.2003, na podklade ktorej sa predmetná exekúcia vedie, a dospel k záveru, že nie je vykonateľná z dôvodu absencie súhlasu povinného s jej vykonateľnosťou. V tomto prípade na základe notárskej zápisnice ako exekučného titulu nedošlo k splneniu predpísaných náležitostí vykonateľnosti, a teda oprávnenej osobe nebolo možné priznať právo na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Súd uvádza, že pokiaľ by exekučný súd návrhu oprávneného o zmenu súdneho exekútora vyhovel a následne, po právoplatnosti tohto uznesenia, rozhodol o zastavení danej exekúcie, daný postup by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, keďže jeho výsledok by bol identický s aplikovaným postupom exekučného súdu.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že rozhodnutím exekučného súdu o zastavení danej exekúcie, odpadol predmet konania o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Preto súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prietahov v predmetnom exekučnom konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Vzhľadom k tomu, že súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prietahov v konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Len pre úplnosť súd uvádza, že žalobca vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitimným rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., môže vydať medzitimný rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitimného rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., a to na základe zásady úspechu. Žalovaný mal vo veci plný úspech, v spojení s konaním mu trovy nevznikli, preto potom súd vyslovil, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.“

Proti rozsudku odvolanie podal žalobca. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenu a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.